

Viata mea anteriora

Prefata

M-am hotarat sa scriu aceasta carte si in limba romana la incurajarea mamei mele.Sper ca va fi citita. Vreau sa transmit salutari familiei mele, fiicei mele dragi Delia,sotului meu Marcel, mamei, tatalui meu (poate va citi si el carticica mea), fratelui meu si viitoarei lui sotii, Loredana, bunicii mele, matusilor mele Gaby si Diana, verisoarei mele Natalia si bineinteles si celorlate neamuri pe care le iubesc dar nu mai enumer ca sa nu plictisesc lumea prea tare inainte chiar de a citi cartea.

De asemenea, le salut si pe colegele mele de la servicii, doamna Gabriela, doamna Mili, Mariana si Maria. Si pe domnul Dorin care ne duce si ne aduce de la lucru si desigur pe sefa noastra careia ii transmit multa sanatate.

Mai vreau sa salut pe cineva si apoi inchei cu asta (altfel risc sa fie prefata mai lunga decat cartea 😊) si ma apuc de carte. Vreau sa o salut pe tanti Nina, o vecina foarte draga, si pe sotul ei, nenea Rudy. Va pup pe toti!

Ah, ar mai fi ceva. Voi pastra numele personajelor asa cum sunt in cartea initiala in limba engleza. Pupici!

CONTINUT:

Capitolul 1: O altfel de calatorie

Capitolul 2: Raiul

Capitolul 3: Renascut

Capitolul 4: 10 ani mai tarziu

Capitolul 5: Jasmin

Capitolul 6: Voia lui Dumnezeu

Capitolul 1: O altfel de calatorie

Dave se grabea spre casa spre viitoarea lui nevasta. O va cere de nevasta in noaptea asta. A verificat mica umflatura de la piept sa se asigure ca micuta cutie in care se afla inelul este acolo. Tocmai ce il cumparase. Isi daduse toate economiile ca sa ii cumpere cel mai frumos inel pe care si-l putea permite. Da, intradevar, cel mai frumos inel pe care ar fi putut sa si-l permita vreodata, nu cel mai frumos inel care era in magazin. Dar spera ca era suficient de bun pentru ea. Iubirea vietii lui, Jasmin. Erau impreuna de trei ani iar el a considerat ca este momentul potrivit sa o ceara de nevasta.

In noaptea asta, in Ajunul Craciunului, o va face. Dupa ce vor pleca rudele lor enervante, cand o va avea doar pentru el, va ingenunchea in fata ei si o va cere de nevasta. Va fi perfect. Mai intai o va face sa creada ca nu i-a cumparat nimic pentru Craciun iar apoi o va cere de nevasta si ii va pune inelul pe deget.

Dave aproape ca isi putea imagina, cum ea va plange de bucurie si il va imbratasa si totul va fi perfect. Si pe vremea asta anul viitor ea va fi doamna Rogers. Jasmin

Rogers. Da. Perfect. Inima ii batea atata de repede incat a trebuit sa se concentreze pentru a se calma. Era un barbat puternic dar inima i-o luase razna in anticiparea momentului.

Si-a verificat buzunarele cautandu-si cheile de la masina in timp ce inainta incet pe o alee intunecata deoarece fusese singurul loc unde gasise un loc de parcare pentru masina sa. Erau stalpi luminati peste tot dar cei de pe aleea asta palpaiau pana cand n-au mai facut nici macar asta. Inca cativa metri si isi va porni masina si va pleca acasa.

Intr-un final a gasit cheile in spatele buzunarului drept de la blugi. Apoi lucrurile au luat o intorsatura urata. Tot ceea ce visase, tot ceea ce sperase, toata viata lui i-a trecut prin fata ochilor in imagini incetosate si amestecate in clipa in care a simtit otelul rece al unui pistol indreptat spre el si a auzit o voce masculina ragusita care ii spunea sa ii dea portofelul. Cumva, stia ca asta nu se va sfarsi bine. Nu se putea sa aiba viata aceea perfecta pe care o visase, nu?

- Asteapta, te rog, e Ajunul Craciunului. Nu vreau decat sa ajung acasa la viitoarea mea nevasta, a spus Dave cu o voce rugatoare.

- Da-mi portofelul si telefonul sau nu vei mai ajunge nicaieri, ai priceput? A sosit raspunsul si barbatul l-a impins inspre masina, punandu-i pistolul la cap.
- Si nu te intoarce, grabeste-te! A continuat omul acum nervos si asteptand ca Dave sa ii dea banii.
- Pot sa-ti dau portofelul, dar e gol! Si la fel sunt si cardurile.
- La naiba, nu te cred, da-l incoace, da-mi nenorocitul ala de portofel daca vrei sa apuci Craciunul!
- Poftim, ia-l! Si Dave i-a dat portofelul gol. Chiar daca ar fi avut bani, i-ar fi dat. Nu se merita sa mori pentru niste bani. Iar el tinea la viata lui. De cand o cunoscuse pe Jasmin cu trei ani in urma, viata lui capatase sens. Viata lui merita traita numai pentru ca o cunoscuse pe ea.

Barbatul i-a luat portofelul si cand a vazut ca era intradevar gol, l-a scuipat si l-a aruncat pe asfaltul ud. Atunci Dave s-a intors dar abia a reusit sa vada hainele murdare ale barbatului si sa-i vada o clipa fata. Apoi totul s-a intunecat.

- La dracu, de ce a trebuit sa te intorci? N-am de gand sa ma intorc la inchisoare! Apoi l-a impuscat in cap si a fugit. Glontul i-a trecut prin arcada stanga, putin deasupra ochiului.

In timp ce cadea spre asfalt, Dave l-a vazut aruncand pistolul intr-un tomberon de langa un mic restaurant gol. Apoi totul a devenit negru.

Nu stia cat timp trecuse, dar cand s-a trezit a fost orbit de o lumina alba incat la inceput nu a reusit sa vada nimic. Era dezorientat si ametit si la inceput nu a putut sa-si aminteasca nimic. Apoi incetul cu incetul a inceput sa distinga si sa isi aminteasca. Si-a amintit totul, cum era nerabdator sa ajunga acasa la Jasmin, cum a fost atacat si ucis. Impuscat. Dar atunci unde se afla? Mai traia?

A facut cativa pasi inspre o femeie in varsta care venea inspre el. S-a uitat imprejur dar nu recunostea locul in care se afla. Cand a ajuns langa ea, s-a oprit si si-a dres glasul pentru a o face sa se uite la el.

- Buna, scuzati-ma, stiti cumva unde suntem?

Ea nu a facut decat sa ii zambeasca si a trecut mai departe fara sa ii raspunda. I s-a parut ciudat dar nu a vrut sa intre in panica si mai mult asa ca s-a hotarat sa intrebe pe altcineva. S-a mai uitat o data imprejur dar nu venea nimeni inspre el. Il durea capul si era sigur ca fusese impuscat in cap. Dar de ce nu era la spital? Si unde era rana? Si-a atins capul

unde ar fi trebuit sa fie rana dar nu era nimic acolo. Atunci si-s dat seama: era in Rai! Ceea ce insemna ca era mort!!

- La naiba! Oops, scuze pentru limbaj, s-a gandit el imediat! Asta e nasol! Asta e Raiul? Doamne, unde esti? De ce a trebuit sa mor in Ajunul Craciunului? Aveam de gand sa o cer pe Jasmin de sotie in noaptea asta! Urma sa ne casatorim anul viitor iar acum nimic nu va fi asa cum mi-am imaginat! De ce? Si a inceput sa planga ca un copil neajutorat gandindu-se la tot ceea ce ar fi putut sa fie dar nu va fi, la viata pe care ar fi putut sa o traiasca alaturi de Jasmin, la copiii pe care ar fi putut sa-i aiba.

S-a asezat pe o banca si a incercat sa-si adune gandurile. Nu avea nici un sens sa se lamenteze asupra faptului implinit. Va trebui sa-l gaseasca pe Dumnezeu si sa vada daca putea face ceva sa-l ajute. Sau cel putin sa-i spuna de ce l-a lasat sa moara si nu l-a salvat. Dar incotro s-o apuce?

Si-a sters lacrimile si a asteptat pe banca pana cand a vazut pe cineva venind. Era o fetita. Pe masura ce s-a apropiat de el, a observat ca schiopata. I-a parut rau pentru ea si s-a gandit ca poate ea ar putea sa-i spuna ceva despre locul asta.

- Hei, fetito, a spus el timid, ai putea sa-mi spui ce-i locul asta? Este Raiul? Deoarece nu vad nici o alta explicatie. Adica cineva m-a impuscat iar urmatorul lucru pe care mi-l amintesc e ca am ajuns aici.
- Trebuie sa fie. Eu treceam strada cand m-a lovit o masina. Mama era si ea acolo dar cred ca a supravietuit deoarece nu o pot gasi aici. Mi-e frica.
- Si mie. Hai sa mergem in directia asta si sa-l gasim pe Dumnezeu. Probabil ca are un plan pentru noi.
- Apropo, eu sunt Amy, a spus fetita cu durere in glas.
- Eu sunt Dave, a raspuns el simplu si i-a zambit.

Capitolul 2: Raiul

Dave si Amy, fetita, au mers in liniste unul langa altul in cautarea lui Dumnezeu. In tot timpul asta el se gandea ca ea era prea tanara ca sa moara. Dar chiar si asa,

Dumnezeu o luase la el. In cele din urma, a simtit nevoia sa o intrebe:

- Amy, esti suparata ca....
- Am murit? I-a terminat ea propozitia. Nu, parintii mei m-au invatat intotdeauna sa cred in Dumnezeu si ca El stie cel mai bine ce face si de ce face ceea ce face. Daca El m-a chemat, atunci stiu ca asa este cel mai bine.
- Cum asa? A intrebat Dave nereusind sa-i inteleaga judecata.
- Cine stie, poate ca daca as fi trait as fi facut vreo boala grava si as fi suferit mai mult. Nu stiu. Si nici macar nu vreau sa ma gandesc la asta.
- Wow, esti destul de desteapta pentru varsta ta. Dar, a continuat Dave, vad tristetea de pe fata ta. Esti trista!
- Da, dar nu pentru mine! N-am idee ce s-a intamplat cu mama mea. Treceam strada cand masina aia ne-a lovit. Nu stiu daca este ranita grav. Si probabil ca este foarte trista pentru mine.
- Oh... a fost tot ce a mai putut Dave sa spuna. Apoi amandoi au ramas in liniste din nou pentru o vreme.
- Tu cum ai murit? L-a intrebat Amy dupa o pauza lunga.

- Un drogat m-a impuscat pentru ca i-am vazut fata. A incercat sa ma jefuiasca dar nu mai aveam bani. Tocmai ce ii cumparasem prietenei mele o verigheta. Trebuia sa i-o dau in Ajunul Craciunului. Si stii ce ma enerveaza de fapt? Nici macar nu m-am uitat bine la fata lui. Nici macar nu stiu cine m-a impuscat.
- Ar schimba ceva daca ai sti?
- Hmm, probabil ca nu. Dar atunci de ce crezi ca m-a luat Dumnezeu? Eram sanatos si duceam o viata sanatoasa asa ca sa nu-mi spui ca poate faceam cine stie ce boala rara. De ce m-a luat? Nici macar n-am avut sansa sa am copii!
- ..., stii, a spus Amy gandindu-se la tot ceea ce spusese el, poate tocmai de asta. Daca te insurati cu prietena ta si nu puteati sa aveti copii? Sau mai rau? Ati fi avut copii bolnavi? Atunci cum era? Daca acea durere ar fi fost mult mai mare decat asta?
- Las-o balta, se pare ca ai un raspuns pentru toate. Unde ai facut scoala, fetito?
- Ha-ha, nu, nu este vorba despre asta, are legatura cu felul in care am fost crescuta.
- Pari impacat cu toate astea...cu faptul ca esti moarta si asa mai departe.

- Avem de ales? Nu te mai chinui singur. Cu cat mai repede accepti faptul ca esti mort, cu atat mai bine. Vei gasi linistea.
- Nu pot! Trebuie sa-i dau inelul! Trebuie sa stie ca o iubesc!
- Si cum vei face asta? A spus ea privindu-l cu ochi tristi.
- Inca nu sunt sigur, trebuie sa existe o cale. Poate Dumnezeu ma va ajuta cumva. Hai sa-l gasim, bine?
- Asta n-ar trebui sa fie prea greu, presupun. Toata lumea care soseste aici pare sa mearga drept in fata. O sa ne luam dupa ei!
- Exact!

Dupa o plimbare lunga au ajuns in fata unor porti imense si stralucitoare pazite de un om, un sfant, s-a gandit Dave. Avea o lista in mana si se uita dupa numele oamenilor din fata portilor pe acea lista. Verifica lista si ii lasa sa intre unul cate unul.

- Uite, omul ala ii verifica pe toti pe lista! Daca a fost o greseala si numele meu nu e trecut pe lista? Oare ma va trimite inapoi? A spus Dave cu speranta in ochi.
- Ma indoiesc. Dumnezeu nu face greseli.

- Oh, esti asa un Gica-Contra!
- Oh, scuze, nu am vrut sa fiu rautacioasa, dar asta e parerea mea! Si apropo, acela trebuie sa fie Sfantul Petru!
- Oh, bine, atunci hai sa vedem daca suntem pe lista lui!

Amy si-a dat ochii peste cap si l-a urmat pe Dave. Cand a fost randul lui sa stea in fata Sfantului Petru, inca spera ca poate va fi trimis inapoi la Jasmin.

- Numele? A intrebat Sfantul Petru.
- Dave. Dave Rogers. Dar stii, asta trebuie sa fie o greseala, sper sa fie o greseala, trebuia sa o cer de nevasta pe prietena mea in noaptea asta. Chiar nu planuiam sa mor, stii...aveam alte planuri!!
- Asta este o gluma? A intrebat Sfantul Petru holbandu-se la el, strapungandu-ichiar sufletul cu ochii lui ca de gheata. Dar apoi, vazand ca Dave era serios, a continuat netulburat. TU aveai alte planuri? Se pare ca Dumnezeu are alte planuri, Dave!
- Ha, a murmurat micuta Amy mai mult pentru ea, si ghici cine a castigat? Dar Dave a auzit-o si asta l-a intristat si mai mult.
- Dar cum ramane cu Jasmin?

- Ce-i cu ea, Dave? Ea nu e pe lista mea, dar tu esti!
- Exact, trebuia sa ne casatorim, dar asta nu se mai poate intampla acum ca sunt mort, nu-i asa? Asa ca trebuie sa ma trimiti inapoi, te rog, te implor!
- Prea tarziu pentru asta ma tem!
- Dar atunci va cunoaste pe altcineva si in cele din urma se va marita...
- Si ai prefera sa devina calugarita si sa te jeleasca pe tine? E tanara....a spus Sfantul Petru analizandu-l pe Dave.
- Oh, nu m-am gandit la asta.
- Nu, pentru ca intotdeauna te gandesti la tine, la nevoile tale, la mica ta viata perfecta, tu, tu, tu... Imi pare rau, a adaugat el, treci prin portile astea si poti continua conversatia cu seful cel mare.
- Cu seful cel mare? A intrebat Dave nedumerit. Oh, vrei sa spui Dumnezeu!
- Cine altcineva? Acum pleci, si Sfantul Petru aproape ca l-a impins prin portile stralucitoare.
- Urmatorul! A fost tot ce Dave a mai auzit inainte ca portile sa se inchida in urma lui. Era din nou pe cont propriu.

Dave s-a uitat imprejur si erau ingeri care cantau pretutindeni. Muzica era reconfortanta si dulce si pentru o clipa a uitat unde se afla. A inaintat incet pana cand a ajuns in fata unui mare tron alb pe care statea un om cam de varsta mijlocie si s-a gandit ca acela trebuie sa fie Dumnezeu, dar el intotdeauna si-l imaginase batran si cu barba lunga si alba, asa ca asta era putin cam ciudat. A ingenuncheat in fata lui dar inainte sa apuce sa spuna ceva, Dumnezeu i s-a adresat:

- Batran? De ce? Timpul nu inseamna nimic pentru mine.
- Huh? A spus Dave uimit. Oh, asta, imi pare rau, m-am gandit....dar de unde stii la ce ma gandeam?
- Pentru ca sunt Dumnezeu, a raspuns omul cu un zambet cald. Eu stiu tot ce este si ce va fi.
- Doamne, iarta-mi indrazneala, stiu ca nu ar trebui sa ma indoiesc de deciziile tale, dar ai putea sa faci o exceptie doar de data asta? Este Ajunul Craciunului si ar fi trebuit sa fie o zi speciala pentru Jasmin si pentru mine. Aveam de gand sa o cer de nevasta in noaptea asta...

- De ce ar trebui sa fac o exceptie pentru tine? Ce te face pe tine special si ce te face sa crezi ca meriti asta?
- Oh, eu nu sunt special. Dar iubirea mea pentru Jasmin este. Niciodata nu am fost un om foarte religios dar am incercat sa-i ajut pe altii ori de cate ori am putut si nu am facut rau niciodata la nimeni, nu dinadins, in orice caz.
- Dave, ai o inima buna. Si chiar daca nu ai mers mult la biserica, ai dreptate. Ai ajutat de cate ori ai putut, chiar daca nu a fost mult. Ai fi putut sa faci mai mult totusi...
- Da, ei bine, nu m-am gandit ca o sa mor asa tanar. Poate daca as fi trait mai mult, as fi facut. Dar daca raman mort, nu vom sti niciodata, nu? A spus Dave sperand sa primeasca o a doua sansa.
- Esti destept, nu-i asa? Iti voi oferi o a doua sansa. Dar nu te poti intoarce pe Pamant drept Dave Rogers, deoarece esti mort si ingropat deja. Timpul aici trece diferit decat acolo. Au trecut sase saptamani de cand ai murit.
- Sase saptamani? Dar abia ce am murit cu cateva ore in urma.
- Asta crezi tu.

- Atunci cum mai poti sa ma ajuti? A spus el cu lacrimi de tristete in ochi.
- Exista o cale. Dar va fi dureroasa.
- Dureroasa? Cum asa?
- Te vei renaste. In orasul tau natal, aproape de Jasmin.
- Si cum ma va ajuta asta?
- Nu te va ajuta. Dar cand vei avea cam zece ani, iti vei aminti de viata asta si de Jasmin. Si vei avea sansa sa ii spui cat de mult ai iubit-o, ceea ce e mai mult decat pot face restul celor care mor.
- Bine, o voi face!! Dar ai putea sa-mi dai un inger pazitor sau ceva de data asta? Ca sa nu mor din greseala din nou.
- In primul rand, nu a fost o greseala. In al doilea rand, ai avut un inger pazitor si in viata asta, doar ca nu l-ai auzit intotdeauna. Sau poate ca l-ai ignorat. Si in al treilea rand, vei avea din nou un inger pazitor.
- Cum il voi recunoaste de data asta? A intrebat Dave uimit. Cum il cheama?
- Numele ei e Susan, dar tu ii vei spune pur si simplu mama!

Capitolul 3: Renascut

- Cum te simti, draga? O intreba Jake pe nevasta lui, Susan, deoarece era gravida in noua luni si ii sosise sorocul.
- Bine, suna la salvare. Vine. Bebelusul nostru soseste! Grabeste-te, Jake! Si Susan si-a luat geanta in timp ce Jake incerca sa sune la salvare. Era asa de fericit si de incantat incat tot corpul ii tremura de emotie. Urma sa devina tata. Aproape ca a scapat telefonul dar in cele din urma a reusit sa sune la salvare.
- Oh, draga, sunt pe drum! Stai calma, bine? O sa soseasca dintr-o clipa in alta!
- As vrea sa te vad pe tine stand calm, Susan aproape ca a tipat de durere.

Mai tarziu in acea seara, Susan si Jake erau fericitii parinti ai unui baietel sanatos pe care l-au numit David, dupa numele tatalui lui Jake. Avea totusi un mic semn din nastere deasupra arcadei stangi. Arata ca o mica arsura.

Thank You for previewing this eBook

You can read the full version of this eBook in different formats:

- HTML (Free /Available to everyone)
- PDF / TXT (Available to V.I.P. members. Free Standard members can access up to 5 PDF/TXT eBooks per month each month)
- Epub & Mobipocket (Exclusive to V.I.P. members)

To download this full book, simply select the format you desire below

